

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a členov senátu JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci navrhovateľa **L.**, bývajúceho v L., zastúpeného JUDr. J., advokátom so sídlom v L., proti odporkyni **R.**, bývajúcej v L., zastúpenej JUDr. L., advokátom so sídlom v L., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17 C 150/2005, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2008 sp. zn. 14 Co 232/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 260,20 € do rúk JUDr. L., advokáta so sídlom v L..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 5. júna 2008 č.k. 17 C 150/2005-241 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) tak, že z hnutelných vecí patriacich do BSM prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa skriňu jednodverovú – smrek, umývadlovú skrinku, šatníkovú skriňu starožitnú, toaletný stolík so zrkadlom, skriňu biedermayer, starožitný luster štvoramenný, malú komodu, posilňovaciu lavičku, chlebovú skriňu, poličku so zásuvkami na korenie, písací stolík detský, tmavú dvojdvierovú skriňu malú, malú knihovničku – kľáčadlo, čajovú súpravu a strieborné lyžičky. Do výlučného

vlastníctva odporkyne prikázal komodu malú trojšušlíkovú, šatníkovú skriňu starožitnú, jednodverovú skriňu, starožitný keramický luster, manželskú posteľ, automatickú práčku, písací stolík dvojšušlíkový, skriňu dvojdverovú, sedáciu súpravu a drevené ozdobné kazety. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 192 109,25 Sk, ako i vydat' mu umývadlovú skriňu, chlebovú skriňu a poličku so zásuvkami na korenie. Účastníkom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet súdu prvého stupňa náhradu trov štátu; žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal z toho, že účastníci boli manželmi od 4. novembra 1989 do 26. apríla 2004 a za trvania manželstva nadobudli vyššie uvedené hnuteľnosti a 4 – izbový družstevný byt č. X. nachádzajúci sa v L., ktorého výlučnou nájomníčkou sa stala odporkyňa na základe rozsudku Okresného súdu Lučenec z 10. mája 2005 č.k. 17 C 204/2004-47. Určil preto, že do BSM patrí aj všeobecná hodnota členského podielu v bytovom družstve (480 000 Sk). Uzavrel, že do BSM patrí hodnota 585 300 Sk, od ktorej odpočítal 115 000 Sk, ktorá suma predstavuje hodnotu bytu, ktorý odporkyňa nadobudla za slobodna, 40 000 Sk získaných predajom auta, 2 519,50 Sk dlhu na nájomnom, 50 000 Sk, ktorá suma predstavuje finančný dar od rodičov navrhovateľa a polovicu platby za zrušenie účtu - 4 038 Sk. Na základe uvedeného uzavrel, že polovica podielu každého z účastníkov predstavuje sumu 186 871,25 Sk ($373\,742,50 : 2 = 186\,871,25$). BSM vyporiadal tak, že navrhovateľovi prikázal hnuteľné veci (viď vyššie) v hodnote 48 000 Sk a odporkyni prikázal hnuteľné veci (viď vyššie) v hodnote 56 500 Sk a hodnotu členského podielu v bytovom družstve v celkovej hodnote 480 000 Sk. Keďže navrhovateľ by mal mať z BSM majetok v hodnote 186 871,25 Sk, ku ktorému pripočítal dar v jeho prospech 50 000 Sk a 4 038 Sk za zrušenie účtu odporkyňou, t.j. v súhrne 240 909,25 Sk a boli mu prisúdené hnuteľné veci len v hodnote 48 800 Sk, na zaplatenie rozdielu 192 109,25 Sk zaviazal odporkyňu. Zohľadnil, že kúpna cena (40 000 Sk) osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia zakúpeného na základe kúpnej zmluvy zo 4. apríla 2003 pochádzala z výlučných prostriedkov odporkyne získaných darom od jej otca, preto polovicu sumy získanú za neskorší odpredaj tohto vozidla (odpredané za 80 000 Sk) zohľadnil v prospech odporkyne. Na tvrdenie navrhovateľa, že sumu 40 000 Sk na zakúpenie vozidla mu poskytla jeho matka, neprihliadol z dôvodu, že navrhovateľ toto tvrdenie nepreukázal. Pri finančnom vyporiadaní BSM zohľadnil aj skutočnosť, že odporkyňa ku dňu 2. decembra 2004 zrušila zmluvu o stavebnom sporení a vyplatenu čiastku 8 076,17 Sk, ktorá patrila do BSM, si ponechala, preto polovicu z tejto sumy započítal v prospech navrhovateľa. Ďalej mal preukázané, že odporkyňa zaplatila zo svojich prostriedkov dlh na nájomnom v celkovej výške 5 039 Sk,

ktorý vznikol počas trvania manželstva. Z toho dôvodu polovicu tejto sumy (2 519,50 Sk) pri finančnom vypořiadaní započítal v prospech odporkyne. Pokiaľ ide o nadobudnutie bytu, ktorý mala odporkyňa pred uzavretím manželstva, dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že na nadobudnutí tohto bytu sa navrhovateľ nepodieľal žiadnym finančným príspevkom, preto sumu 115 000 Sk získanú za odpredaj tohto bytu započítal v prospech odporkyne ako jej vklad použitý na získanie spoločného bytu účastníkmi konania. Zvyšnú sumu použitú k nadobudnutiu spoločného bytu vo výške 50 000 Sk, o ktorej obaja účastníci tvrdili, že bola vynaložená z ich výlučných prostriedkov získaných darom od rodičov, započítal v prospech navrhovateľa, keď mal výsluchom matky navrhovateľa preukázané, že táto suma bola zo strany rodičov navrhovateľa poskytnutá na nadobudnutie bytu.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. novembra 2008 sp. zn. 14 Co 232/2008 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi titulom finančného vyrovnania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva sumu 192 109,25 Sk zmenil tak, že odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na vyrovnanie podielov zaniknutého BSM sumu 90 368,50 Sk. Potvrdil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania, navrhovateľovi odňal oslobodenie od súdnych poplatkov a účastníkov zaviazal zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok, a to každého po 3 366 Sk. V odôvodnení uviedol, že zistenie masy BSM a samotné vypořiadanie vecí patriacich do BSM, vrátane ich hodnoty, odvolaním odporkyne nebolo napadnuté, preto svoj odvolací prieskum zameril len na námietky odporkyne uvedené v odvolaní týkajúce sa nesprávneho výpočtu finančného vyrovnania, keď nebol v jej prospech zohľadnený dar od otca 50 000 Sk, ktorý bol použitý na doplatenie kúpnej ceny na spoločný družstevný byt. Pokiaľ odporkyňa v priebehu konania a aj v odvolaní tvrdila, že suma 50 000 Sk použitá na nadobudnutie spoločného bytu bola darovaná otcom iba jej, a že započítanie tejto sumy súdom prvého stupňa v prospech navrhovateľa bolo nedôvodné, odvolací súd sa čiastočne s jej námietkou stotožnil; záver prvostupňového súdu o tom, že táto suma sa započítava v prospech navrhovateľa nepovažoval za správny. Bol toho názoru, že výsluchom svedkyne K., ktorá na účastníkov previedla práva spojené s predmetným 4 – izbovým družstevným bytom, boli spochybnené tvrdenia oboch účastníkov ohľadne spornej sumy 50 000 Sk. Ani jeden z účastníkov totiž nepredložil žiaden hodnoverný dôkaz, ktorý by preukázal, že doplatok kúpnej ceny tohto bytu v uvedenej výške bol zaplatený výlučne z jeho osobitných prostriedkov. Pri posudzovaní tejto otázky bol zhodného názoru ako súd prvého

stupňa, že v písomnom potvrdení zo 17. septembra 1993 bol text o prevzatí peňažného daru 50 000 Sk od otca odporkyne na doplatenie bytu účelovo dodatočne dopísaný, preto záver súdu prvého stupňa, keď túto sumu nezohľadnil v prospech odporkyne považoval za správny. Nevzhládal však ani dôvod, aby táto suma bola zohľadnená v prospech navrhovateľa. Navrhovateľ totiž neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by preukázal pravdivosť svojho tvrdenia. Preto odvolací súd uzavrel, že požiadavka ani jedného z účastníkov na započítanie sumy 50 000 Sk v ich prospech nebola dôvodná. Vzhľadom na tento záver odvolací súd vykonal nový prepočet finančného vyrovnanie medzi účastníkmi. Z hnutelných vecí boli navrhovateľovi prikázané veci v hodnote 48 000 Sk, odporkyni v hodnote 56 500 Sk a všeobecná hodnota družstevného bytu 480 000 Sk. Vzhľadom na § 150 Občianskeho zákonníka odvolací súd vychádzal z výpočtu $585\,300 \text{ Sk} : 2 = 292\,650 \text{ Sk}$. Odporkyňa získala hodnotu 536 500 Sk, preto oproti podielu, ktorý na ňu pripadol, získala navyše 243 850 Sk. Navrhovateľ mal dostať veci v hodnote 292 650 Sk a pretože mu boli prikázané veci len v hodnote 48 800 Sk, získal o 243 850 Sk menej. Odporkyni však ale vznikol nárok na vrátenie toho, čo zo svojho osobného majetku vynaložila na majetok spoločný, preto v jej prospech bolo potrebné zohľadniť sumu 115 000 Sk, ktorú získala z odpredaja bytu, ktorý nadobudla pred uzavretím manželstva s navrhovateľom, ďalej sumu 2 519,50 Sk ako podielu na dlžnom nájomnom, ktoré zaplatila aj za navrhovateľa a sumu 40 000 Sk ako podielu z ceny, za ktorú navrhovateľ predal osobné motorové vozidlo. Zo súčtu uvedených súm v celkovej výške 157 519,50 Sk bolo potrebné v prospech navrhovateľa odpočítať sumu 4 038 Sk, ktorá predstavuje podiel zo zostatku na spoločnom účte, ktorý zrušila odporkyňa a peniaze si ponechala. Z uvedeného potom uzavrel, že celkovo treba v prospech odporkyne započítať sumu 153 481,50 Sk ($157\,519,50 - 4\,038$). Keďže odporkyňa z BSM dostala veci v hodnote o 243 850 Sk vyššej ako činí jej podiel, po započítaní jej osobného vkladu na spoločný majetok vo výške 153 481,50 Sk, je povinná navrhovateľovi titulom úplného vyrovnanie podielov doplatiť sumu 90 368,50 Sk. Z tohto dôvodu odporkyni uložil povinnosť túto sumu zaplatiť navrhovateľovi. Pokiaľ ide o výrok rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania, tento považoval za správny, preto ho podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Uloženie povinnosti účastníkom zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok odôvodnil odvolací súd poukazom na § 2 ods. 1 písm. a/, c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a na položku č. 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Uvedený rozsudok napadol navrhovateľ dovolaním. Uviedol, že odvolací súd zohľadňujúc sumy vynaložené z výlučných prostriedkov oboch účastníkov na spoločný

majetok urobil nesprávny výpočet masy BSM a z toho prislúchajúcej sumy, ktorú mu je titulom finančného vyrovnanja povinná zaplatiť odporkyňa. Podľa jeho názoru z hodnoty BSM 585 300 Sk bolo potrebné odpočítať 115 000 Sk, ktorá suma bola súdom uznaná za vynaloženú odporkyňou z jej výlučných prostriedkov, a z takto vzniknutého rozdielu 470 300 Sk mal jeho podiel predstavovať 235 150 Sk ($470\,300 : 2 = 235\,150$). Z tohto podielu sa mal odpočítať hnutelný majetok, ktorý je v jeho držbe v hodnote 48 800 Sk ($235\,150 - 48\,000 = 186\,350$) a z tejto sumy odpočítať pohľadávku na nájomnom 2 519,50 Sk ($186\,350 - 2\,519,50 = 183\,830,50$). Potom mal súd v jeho prospech pripočítať podiel zo zrušeného spoločného účtu 4 038 Sk ($183\,830,50 + 4\,038 = 187\,868,50$). Vyčítal odvolaciemu súdu, že nesprávne zohľadnil v prospech odporkyne sumu 40 000 Sk ako podiel z ceny, za ktorú bolo odpredané motorové vozidlo. Uviedol, že podiel z odpredaja motorového vozidla bol odporkyňi vyplatený, a preto nemal byť z BSM odpočítaný. Z týchto dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolanie navrhovateľa považuje za neopodstatnené. Žiadala dovolanie zamietnuť, lebo smeruje proti vecne správne rozhodnutiu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

Občiansky súdny poriadok umožňuje účastníkovi podať dovolanie len z tých dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p. Dovolanie môže byť podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod, ktorým bolo dovolanie odôvodnené, nie je v dovolacom konaní posudzovaný podľa toho, ako bol označený, ale predovšetkým podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uvedenými dovolacími dôvodmi, vrátane ich obsahového vymedzenia. Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov

v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p., ako je tomu v prejednávanej veci. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 150 Občianskeho zákonníka ide o prípad, v ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi účastníkmi konania, kedy dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 242 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Dovolací súd sa pritom obligatórne zaoberá len vadami konania vymedzenými v § 237 O.s.p. a inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené procesné vady neboli v dovolaní tvrdené a v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Povinnosť dovolacieho súdu skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní zaťaženom procesnou vadou, nie je daná len vo vzťahu k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p., ale tiež vo vzťahu k procesným vadám inej závažnej povahy (tzv. iným vadám), pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť; jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Zo spisu nevyplýva, že v odvolacom konaní došlo k vade uvedenej povahy.

Navrhovateľ vychádzajúc z obsahu dovolania ako dovolací dôvod uplatnil, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keď namietal správnosť záveru odvolacieho súdu o povinnosti odporkyne

vyplatiť mu titulom finančného vyrovnanía BSM len sumu 90 368,50 Sk, ku ktorej podľa neho dospel nesprávnym postupom pri výpočte masy BSM a z nej vyplývajúceho hodnotového podielu pre každého z bývalých manželov.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Úlohou dovolacieho súdu v prípade dovolania, ktoré je odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci, je preskúmať, či odvolací súd na zistený skutkový stav použil správny predpis a či ho aj správne interpretoval. Predmetom súdneho posudzovania môžu byť len právne otázky, lebo na riešenie skutkových otázok dovolací súd nie je oprávnený ani vybavený procesnými prostriedkami (§ 243a ods. 2, veta druhá O.s.p.).

Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka (viď § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov – bývalých manželov. Pre vyporiadanie je preto podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že obidva súdey zhodne uzavreli predmet BSM, rozdelenie vecí patriacich do BSM, vrátane ich hodnoty, ako aj vynaložené prostriedky z výlučného majetku oboch účastníkov na spoločný majetok, okrem sumy 50 000 Sk použitej na nadobudnutie spoločného družstevného bytu, ktorú súd prvého stupňa zohľadnil v prospech navrhovateľa a odvolací súd túto sumu nezohľadnil v prospech ani jedného z účastníkov, keď bolo toho názoru, že ani jeden hodnoverným spôsobom nepreukázal, že by táto suma, ktorá mala predstavovať doplatok kúpnej ceny spoločného družstevného bytu a ktorú podľa tvrdení oboch účastníkov mali získať darom každý od svojich rodičov, tvorila výlučný majetok niektorého z účastníkov. Záver odvolacieho súdu v tomto smere navrhovateľ v dovolaní žiadnym spôsobom nespochybnil.

Navrhovateľ v dovolaní namietal len nesprávnosť započítania sumy 40 000 Sk ako podielu za odpredaj motorového vozidla v prospech odporkyne odvolacím súdom. Táto námietka navrhovateľa nie je dôvodná. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že na kúpu

osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia kupovaného na základe kúpnej zmluvy uzavretej 4. apríla 2003 boli použité finančné prostriedky v sume 40 000 Sk patriace výlučne odporkyni, ktoré dostala darom od otca. Predmetné motorové vozidlo bolo neskôr predané za 80 000 Sk a odporkyňa 4. novembra 2004 prevzala polovicu kúpnej ceny, t.j. 40 000 Sk. Vzhľadom na tento skutkový stav správne súdy zohľadnili sumu 40 000 Sk v prospech odporkyne, i keď nepresne uviedli, že ide o sumu z predaja motorového vozidla. Je pravdou, že z predaja motorového vozidla bola polovica ceny, za ktorú bolo vozidlo predané, vyplatená navrhovateľom odporkyni, čo sama potvrdila v písomnom potvrdení zo 4. novembra 2004 na č.l. 21 spisu. Avšak odporkyňa právom požadovala, aby sa jej uhradila suma 40 000 Sk, ktorú vynaložila na zakúpenie motorového vozidla v roku 2003 z jej výlučných prostriedkov, ktoré získala darom od otca, ktorá skutočnosť bola v konaní nesporne preukázaná. Preto odvolací súd nepochybil, keď túto sumu pri finančnom vypořiadaní BSM v prospech odporkyne zohľadnil; dôvodne prihliadol na požiadavku odporkyne v tomto smere.

V súvislosti s ďalšími námietkami navrhovateľa uvedenými v jeho dovolaní, ktoré sa týkajú správnosti postupu odvolacieho súdu pri finančnom vyjadrení masy BSM z hľadiska zohľadnenia prostriedkov vynaložených na spoločný majetok z výlučných prostriedkov oboch účastníkov, dovolací súd tieto nepovažuje za opodstatnené. Postup, akým odvolací súd zohľadňoval v prospech toho ktorého účastníka jednotlivé sumy, ktoré vynaložili zo svojich prostriedkov na spoločný majetok, je správny. Postup výpočtu, ktorý navrhovateľ uviedol v dovolaní, smeruje výlučne v jeho prospech, keď sumy vynaložené odporkyňou z oddeleného majetku na majetok spoločný odpočítava z celkovej masy BSM a tým v neprospech odporkyne ponížuje podiel, ktorý by mal podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka pripadnúť pre každého z rozvedených manželov.

Keďže námietky dovolateľa vzhľadom na uvedené nie sú dôvodné, možno odvolacím súdom ustálenú výšku finančného vypořiadania medzi účastníkmi (náležite v rozhodnutí odôvodnenú) považovať za správnu.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nie je daný a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyňi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Odporkyňa podala návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy tohto konania vyčíslila. Dovolací súd jej priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia z 25. februára 2009 [§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Pri určení odmeny za tento úkon právnej služby vychádzal z tarifnej odmeny vyplývajúcej z § 10 ods. 1 a 6 vyhlášky a jej výšku určil podľa vyčíslenia odporkyňou, ktorým bol viazaný. V zmysle tohoto vyčíslenia odmena za 1 úkon právnej služby predstavuje 253,90 €. Odmena spolu s režijným paušálom 6,30 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) činí celkom 260,20 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková